Drept comercial - Proba teoretica - Tribunal

Grila nr.4

1 Dacă debitorul deţine o pagină de internet, iar conducerea acestuia nu publică pe pagina de internet proprie, în termen de 24 de ore de la data comunicării hotărârii de deschidere a procedurii, informaţiile referitoare la starea societăţii şi produce un prejudiciu unui terţ de bună credinţă în acest mod, prejudiciul suferit va fi reparat astfel:

A. de persoanele care au încheiat actele ca reprezentanţi legali ai debitorului în mod exclusiv;

B. din averea debitorului aflat în procedura de insolvență;

C. de admininistratorul judiciar/lichidatorul judiciar, după caz.

2 Într-un contract între profesionişti:

A. termenul de plată nu poate fi mai mic de 60 de zile calendaristice;

B. dobânda penalizatoare curge după 30 de zile calendaristice de la data primirii de către debitor a facturii, dacă nu a fost prevăzut în contract un termen de plată;

C. este legală stabilirea termenului de primire a facturii.

3 Contractul de agenţie pe durată determinată:

A. nu poate prevedea prin clauza de neconcurență restrângerea activităţii agentului privind dreptul de muncă pe o perioadă mai mare de 2 ani, clauza fiind nulă de drept;

B. poate fi denunţat fără preaviz în toate cazurile;

C. poate fi denunţat unilateral, cu preaviz, dacă există prevedere expresă în acest sens.

4 Societatea constituită potrivit Legii nr. 31/1990 este persoană juridică de la:

A. data înmatriculării în registrul comerţului;

B. data încheierii actului constitutiv;

C. data depunerii cererii de înmatriculare la registrul comerțului.

5 Administratorul unei societăți constituite potrivit Legii nr. 31/1990:

A. în măsura în care are dreptul de a reprezenta societatea poate transmite, fără excepție, acest drept;

B. poate fi revocat oricând de adunarea generală ordinară a acționarilor, neputând ataca hotărârea privitoare la revocarea lui din funcție, însă în cazul în care revocarea intervine fără justă cauză, administratorul este îndreptățit la plata unor daune interese;

C. poate fi ales și dintre salariații societății.

6 Termenul de 6 luni pentru declanşarea procedurii de anulare a unei fuziuni din care a rezultat o nouă societate:

A. se calculează de la data la care a fost înmatriculată în registrul comerţului noua societate;

B. este un termen de recomandare în care instanţa poate să se pronunţe asupra nulităţii fuziunii;

C. este un termen de recomandare, persoana care invocă nulitatea putând formula cererea oricând, nulitatea fiind absolută.

7 Prin înregistrare în registrul comerțului se înţelege:

A. doar înmatricularea comerciantului;

B. înmatricularea comerciantului şi înscrierea de menţiuni, precum şi alte operaţiuni care, potrivit legii, se menţionează în registrul comerţului;

C. orice operaţiuni pe care le efectuează comerciantul.

8 În cazul în care administratorii societății produc daune prin încălcarea îndatoririlor care le revin:

A. adunarea generală decide exercitarea în justiție a acțiunii în răspundere contra acestora, cu majoritatea prevăzută de lege;

B. mandatul administratorilor se suspendă de la data adoptării hotărârii prin care se decide exercitarea acțiunii în răspundere, până la rămânerea definitivă a acesteia;

C. acționarii reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 3% din capitalul social au dreptul să introducă acțiunea în despăgubiri, în nume propriu, dar în contul societății, dacă adunarea generală nu introduce acțiunea în răspundere.

9 Următoarele aporturi sunt obligatorii la constituirea oricărei forme de societate:

A. aporturile în natură, reprezentate de bunuri evaluabile din punct de vedere economic;

B. aporturi constând în prestații în muncă sau servicii;

C. aporturi în numerar.

10 În cadrul adunării generale a unei societăți pe acțiuni:

A. dreptul de vot al acționarilor poate fi cedat;

B. acționarii care au calitatea de membri ai consiliului de administrație pot vota situația financiară anuală numai dacă nu se poate forma majoritatea prevăzută de lege sau de actul constitutiv;

C. se pot adopta hotărâri asupra unor puncte de pe ordinea de zi care nu au fost publicate în conformitate cu dispozițiile art.117 și 117 ind. 1 din Legea nr.31/1990, dacă toți acționarii au fost prezenți sau reprezentați, chiar dacă unii dintre aceștia s-au opus luării hotărârilor.

11 În societatea cu răspundere limitată, numărul asociaţilor:

A. nu poate fi mai mare de 50;

B. nu poate fi mai mic de 50;

C. nu poate fi mai mare de 100.

12 Prima citare şi comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acţiune, în temeiul dispoziţiilor Legii nr. 85/2014, ulterior deschiderii procedurii insolvenţei, se vor realiza:

A. doar prin BPI;

B. potrivit prevederilor Codului de procedură civilă şi prin BPI;

C. doar potrivit Codului de procedură civilă.

13 Analizând condițiile de angajare a răspunderii unui stat membru pentru prejudiciile cauzate particularilor prin încălcări ale dreptului Uniunii imputabile unei instanțe naționale, CJUE a decis:

A. răspunderea unui stat membru pentru prejudiciile cauzate particularilor prin încălcări ale dreptului Uniunii este susceptibilă să fie angajată pentru orice hotărâre pronunțată de instanța națională din respectivul stat;

B. există o încălcare a dreptului Uniunii în situația în care instanța națională s-a abținut să cerceteze caracterul abuziv al unei clauze dintr-un contract încheiat cu un consumator, în cadrul unei proceduri de executare silită, chiar dacă hotărârea instanței naționale s-a pronunțat anterior hotărârii CJUE Pannon;

C. răspunderea unui stat membru pentru prejudiciile cauzate particularilor prin încălcări ale dreptului Uniunii intervine dacă decizia instanței naționale provine de la o instanță de ultim grad, iar încălcarea contrazice jurisprudența constantă a CJUE în materie.

14 În cazul sechestrului judiciar:

A. instanţa poate dispune punerea sub sechestru numai a bunurilor ce formează obiectul litigiului;

B. paza bunului sechestrat nu poate fi încredinţată şi deţinătorului acestuia;

C. paza bunului poate fi încredinţată şi unui administrator provizoriu în cazuri urgente.

15 Contractul de asigurare:

A. trebuie să fie încheiat în scris, ad probationem;

B. nu poate fi denunţat unilateral, fără excepție;

C. poate fi cesionat de către asigurător cu acordul verbal al asiguratului.

16 În cazul închirierii unei locuinţe pe durată determinată, cu plata chiriei la interval de o lună:

A. locatorul poate denunţa unilateral contractul pentru nevoile locative proprii dacă există clauză în acest sens, cu un termen de preaviz de 60 de zile;

B. locatarul are un drept de preferinţă, la condiţii egale, pentru încheierea unui nou contract de închiriere, chiar dacă nu a achitat chiria aferentă contractului anterior;

C. locatorul poate denunţa unilateral contractul pentru nevoile locative proprii, cu un termen de preaviz de 15 de zile.

17 Când societatea pe acţiuni se constituie prin subscripţie publică, fondatorii vor întocmi potrivit legii un prospect de emisiune. Acest prospect:

A. semnat de fondatori în formă autentică va trebui depus, înainte de publicare, la oficiul registrului comerţului din judeţul în care se va stabili sediul societăţii;

B. semnat de fondatori va trebui depus, după publicarea într-un ziar de largă circulație, la oficiul registrului comerţului din judeţul în care s-a stabilit sediul societăţii;

C. semnat de fondatori va trebui depus, înainte de publicare, la Regia Autonomă Monitorul Oficial.

18 Creditorii, ale căror creanţe sunt anterioare datei de deschidere a procedurii, vor depune cererea de admitere a creanţelor în termenul fixat prin hotărârea de deschidere a procedurii. Sunt exceptați de la această obligație:

A. creditorii fiscali;

B. partea vătămată din procesul penal;

C. salariații debitorului.

19 Registrele unui profesionist întocmite fără respectarea dispoziţiilor legale:

A. fac dovada deplină pentru faptele şi chestiunile legate de activitatea profesională în favoarea acelui profesionist;

B. fac dovada deplină pentru faptele şi chestiunile legate de activitatea profesională în contra acelui profesionist, partea adversă putând selecta conţinutul său;

C. fac dovada deplină pentru faptele şi chestiunile legate de activitatea profesională în contra acelui profesionist, partea adversă neputând selecta conţinutul său.

20 Hotărârile luate de adunarea generală:

A. nu sunt obligatorii pentru acționarii care nu au luat parte la adunare sau au votat contra, dacă au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal al ședinței;

B. pot fi contestate în instanță de orice persoană interesată, atunci când se invocă motive de nulitate absolută, dreptul la acțiune fiind imprescriptibil;

C. pot fi suspendate de instanța de judecată pe cale de ordonanță președințială, fără a fi necesară intentarea acțiunii în anulare.

21 Reclamantul:

A. va formula, în cel mult 15 zile de la încetarea împiedicării, cererea de repunere în termenul de apel prevăzut de lege pentru încheierea prin care i s-a respins o cerere de asigurare a mărturiei unei persoane;

B. va fi citat în apel la vechiul loc de citare indicat în fața primei instanțe, dacă din dosar rezultă că, după comunicarea sentinței, acesta, figurând în calitate de intimat în apel, și-a schimbat locul unde a fost citat și nu a procedat la încunoștințările prevăzute de lege;

C. este prezumat relativ a fi vătămat procesual în ipoteza în care în cuprinsul citației ce i-a fost comunicată nu este menționată adresa unde va avea loc ascultarea unui martor în condițiile art. 346 alin. (2) C. proc. civ.

22 În materia capacității procesuale:

A. o asociație fără personalitate juridică, dacă este legal constituită, poate introduce pe rolul instanțelor judecătorești, în calitate de reclamantă, o cerere de chemare în judecată;

B. lipsa capacității procesuale de exercițiu a chematului în garanție obligat prin hotărârea apelată nu poate fi invocată direct în apel;

C. ocrotitorul legal al unui pârât cu capacitate de exercițiu restrânsă nu poate confirma doar o parte dintre actele de procedură îndeplinite de pârât.

23 Cererea de recurs:

A. se poate depune, în mod valabil, direct la instanţa de recurs care este obligată, în acest caz, să o restituie, pentru înregistrare, instanţei care a pronunţat hotărârea atacată, spre a fi înaintată împreună cu dosarul instanţei ierarhic superioare, după împlinirea termenului de recurs pentru toate părțile;

B. va fi respinsă, în toate cazurile, când unele dintre motivele de casare nu au fost invocate pe calea apelului sau în cursul judecării apelului;

C. va putea fi formulată și înainte de data comunicării deciziei pronunțate în apel, chiar dacă recurentul nu a fost prezent la data pronunţării soluției criticate.

24 Cu referire la rolul judecătorului în aflarea adevărului:

A. judecătorul este în drept să ceară reclamantului să prezinte explicații în scris cu privire la situația de fapt și motivarea în drept invocate prin cererea de chemare în judecată;

B. judecătorul nu poate să pună în dezbaterea părților o împrejurare de drept decât dacă aceasta a fost menționată în cerere sau în întâmpinare;

C. judecătorul nu are dreptul să restabilească calificarea unui contract încheiat între părți din vânzare în donație.

25 Împotriva hotărârii instanţei de apel care, potrivit legii, nu poate fi atacată cu recurs, partea interesată:

A. poate formula contestaţie în anulare atunci când hotărârea apelată a fost pronunţată de o instanţă necompetentă absolut și instanța de apel a respins, ca neîntemeiată, excepția respectivă de necompetență;

B. are dreptul să formuleze contestatie în anulare şi recurs, ce pot fi exercitate și concomitent, însă recursul se va soluţiona cu prioritate;

C. poate formula contestaţie în anulare dacă instanţa de apel nu s-a pronunţat asupra unui apel incident declarat în cauză.

26 Renunțarea la judecata cererii de chemare în judecată:

A. se face numai de către mandatarul reclamantului, în ipoteza în care acesta a semnat cererea de chemare în judecată;

B. se constată de către o secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin hotărâre susceptibilă de a fi atacată cu recurs în fața Completului de 5 judecători;

C. nu afectează cererea reconvențională cu caracter de sine stătător.

27 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

A. dacă dreptul la viață sau integritate fizică nu este respectat în mod intenționat, obligația pozitivă de creare a unui „sistem judiciar eficace” implică în mod necesar începerea procesului penal și nu poate fi satisfăcută chiar dacă victima ar dispune de căi de atac civile, administrative sau disciplinare;

B. valoarea taxelor, estimate în cadrul circumstanțelor deosebite dintr-un anumit caz, inclusiv posibilitatea reclamantului de a le plăti și stadiul procedurii în care a fost impusă restricția, sunt factori materiali în a stabili dacă o persoană are sau nu drept de acces la instanță sau dacă, pe seama taxelor ce trebuie plătite, însăși esența dreptului de acces la instanță nu a fost slăbită;

C. accesul la căile de atac interne numai pentru a-i fi dată posibilitatea reclamantului să fie informat cu privire la inexistența capacității procesuale a autorității pârâte nu ridică nicio problemă în temeiul art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

28 Nu intră în noțiunea de acțiune civilă:

A. apărarea pârâtului prin care acesta susține că a efectuat plata sumei pretinse de către reclamant prin cererea de chemare în judecată;

B. excepția lipsei de interes în promovarea cererii de chemare în judecată, invocată de către pârât în ședință publică;

C. soluția pronunțată de instanță, cuprinsă în minuta întocmită în urma deliberării, asupra unei cereri adiționale.

29 Cererea de chemare în judecată se va anula:

A. în temeiul art. 200 alin. (4) C. proc. civ., dacă reclamantul nu își îndeplinește obligația de a depune la dosar încheierea emisă de notarul public cu privire la verificarea evidențelor succesorale prevăzute de Codul civil, în termen de cel mult 10 zile de la primirea în scris a comunicării lipsei sesizate, într-un proces vizând constatarea calității reclamantului de unic moștenitor al tatălui său decedat;

B. dacă reclamantul renunță la judecata acesteia, înainte de comunicarea sa către pârât;

C. în ipoteza în care reclamantul nu și-a îndeplinit obligația de a atașa la dosar dovada achitării taxei judiciare de timbru aferente cererii până la termenul de judecată acordat în acest scop, chiar dacă această obligație nu a fost stabilită în sarcina reclamantului în etapa verificării și regularizării cererii, ci ulterior, în cursul judecății în primă instanță.

30 Sesizarea Înaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie în vederea pronunţării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept:

A. poate determina suspendarea procesului în care a fost formulată sesizarea până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept;

B. se respinge ca inadmisibilă dacă a fost formulată de către o judecătorie;

C. este admisibilă chiar dacă chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită este dezbătută într-un proces început anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă.

31 Intră în competența de soluționare a Curții de Apel București:

A. cererea de suspendare a judecării procesului, formulată în cadrul cererii prin care s-a solicitat strămutarea unui proces aflat pe rolul Judecătoriei sectorului 2 București, întemeiată pe motivul de bănuială legitimă vizând calitatea pârâtului de judecător la Tribunalul București;

B. cererea de suspendare a judecării procesului, formulată ca urmare a învestirii Curții de Apel București cu soluționarea cererii de strămutare a procesului aflat pe rolul Tribunalului București întemeiate pe motivul de bănuială legitimă vizând imparțialitatea judecătorului ce compune completul de judecată;

C. apelul declarat împotriva încheierii prin care Judecătoria sectorului 2 București a respins cererea de asigurare a părerii unui expert cu privire la evaluarea unui imobil situat în circumscripția Curții de Apel București.

32 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că, în materia strămutării proceselor:

A. solicitarea suspendării judecării fondului în cazul formulării unei cereri de strămutare poate fi calificată ca o fațetă a accesului liber la justiție;

B. imparțialitatea obiectivă a judecătorului este prezumată până la proba contrară, iar aprecierea subiectivă a imparțialității constă în a analiza dacă, independent de conduita personală a judecătorului, anumite împrejurări care pot fi verificate dau naștere unor suspiciuni de lipsă de imparțialitate;

C. strămutarea la altă instanță judecătorească din circumscripția aceleiași curți de apel este, în toate cazurile, suficientă pentru a înlătura motivele de bănuială legitimă care au stat la baza măsurii strămutării.

33 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Comunității Europene (denumită în prezent Curtea de Justiție a Uniunii Europene) a reținut că, atunci când în fața instanțelor naționale se invocă lipsa de validitate a actelor instituțiilor comunitare:

A. acestea au competența de a declara că actele instituțiilor comunitare sunt lipsite de validitate;

B. în anumite condiții în cazul măsurilor provizorii, pot fi impuse excepții de la regula potrivit căreia instanțele naționale nu sunt competente să constate lipsa de validitate a actelor comunitare;

C. deși este prevăzută repartizarea competențelor între Curte și instanțele naționale, atât Curtea, cât și aceste instanțe sunt abilitate să constate lipsa de validitate a actelor instituțiilor comunitare.

34 Nu intră în competența materială de soluționare în primă instanță a judecătoriei:

A. cererea principală având ca obiect partajul judiciar al unui imobil cu valoarea impozabilă de 210.000 de lei;

B. cererea reconvențională având ca obiect obligarea reclamantului la plata către pârât a sumei de 300.000 de lei, formulată într-un proces început printr-o cerere principală de evacuare;

C. cererea de intervenție voluntară principală, încuviințată în principiu, având ca obiect obligarea părților inițiale la plata către intervenient a sumei de 100.000 lei, formulată într-un proces început printr-o cerere principală având ca obiect revendicarea de drept comun a unui imobil cu valoarea impozabilă de 210.000 lei.

35 În materia incompatibilității participanților la procesul civil:

A. în cazul în care la același termen de judecată s-au formulat cereri de recuzare a judecătorilor ce compun un complet de recurs, precum și declarații de abținere, chiar dacă sunt întemeiate pe motive de incompatibilitate diferite, acestea se vor judeca împreună;

B. recuzarea procurorului determină suspendarea judecății, atunci când participarea și punerea concluziilor de către procuror în respectivul proces civil, potrivit legii, sunt obligatorii;

C. este inadmisibilă cererea de recuzare a unui expert judiciar pentru motivul prevăzut de art. 42 alin. (1) pct. 2 C. proc. civ.

36 Înalta Curte de Casație și Justiție, într-o decizie pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii, a reținut că:

A. este inadmisibil recursul declarat împotriva încheierii de suspendare a procesului, pronunțată de către o curte de apel, în cazul în care această instanță judecă în ultimă cale de atac;

B. din moment ce art. 483 alin. (1) C. proc. civ. nu face nicio mențiune cu referire la obiectul recursului, încheierile, fie premergătoare, fie cele prin care se finalizează procesul, nu sunt supuse recursului;

C. recursul formulat împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a cauzei este admisibil, indiferent dacă încheierea de suspendare a fost pronunțată de instanță într-o cauză în care hotărârea ce urmează a se da asupra fondului este sau nu definitivă.

37 Indicarea în dispozitivul hotărârii primei instanţe a mențiunii inexacte cu privire la termenul de exercitare a apelului, în sensul că acesta este de 30 de zile de la comunicare, iar nu de 10 zile de la comunicare cum este prevăzut de lege pentru apelarea hotărârii respective:

A. constituie un motiv temeinic justificat pentru repunerea în termen a apelului exercitat de către apelant în a 30-a zi de la comunicare, fiind necesar însă ca apelantul să formuleze cerere de repunere în termen;

B. constituie cauză de repunere în termen din oficiu a apelului, în ipoteza în care acesta a fost exercitat în a 20 a zi de la comunicare;

C. nu determină repunerea în termen, iar instanța va admite excepția tardivității exercitării apelului, invocată de către pârât, dacă apelul a fost exercitat în a 15-a zi de la comunicare.

38 Nu prezintă caracter inadmisibil:

A. cererea adițională având ca obiect constatarea producerii unui accident rutier;

B. cererea reconvențională formulată de către pârât în contradictoriu cu un terț și cu reclamantul, atunci când pretențiile formulate prin cererea reconvențională îl privesc și pe terț;

C. cererea reconvențională formulată de către unul dintre pârâți în contradictoriu cu intervenientul accesoriu în interesul reclamantului.

39 Este admisibil recursul declarat împotriva:

A. încheierii prin care curtea de apel a încuviințat suspendarea propriu-zisă a executării provizorii a hotărârii apelate;

B. hotărârii prin care s-a soluționat un conflict negativ de competență;

C. hotărârii în privința căreia părțile au consimțit expres să o atace direct cu recurs, prin înscris autentic, pentru motive care privesc încălcarea sau aplicarea greşită a unor norme de drept material, chiar dacă această hotărâre este, potrivit legii, susceptibilă numai de apel.

40 Pârâtul:

A. poate pune întrebări direct unui expert judiciar, care este ascultat în ședința de judecată, cu încuviințarea președintelui completului de judecată;

B. care a fost îndepărtat din sală, înainte de închiderea dezbaterilor, va fi chemat în sală pentru a i se pune în vedere actele esențiale efectuate în lipsa sa și pentru a fi întrebat dacă solicită amânarea pronunțării asupra cauzei pentru a i se da posibilitatea să depună la dosar concluzii scrise;

C. spre deosebire de reclamant, nu va mai fi citat pentru termenul de judecată acordat în vederea discutării reluării judecății, după ce aceasta a fost suspendată, în ipoteza în care cererea de redeschidere a procesului a fost formulată de către pârât.

41 Prin sentință, Judecătoria X a respins acțiunea formulată de Societatea pe acțiuni A împotriva Societății pe acțiuni B, prin care se solicita obligarea pârâtei la plata contravalorii serviciilor prestate de reclamantă, de dezinsecție și deratizare, conform contractului încheiat între părți.
Instanța a reținut că într-adevăr, contractul a fost executat și pretențiile reclamantei sunt întemeiate, dar a dat eficiență apărărilor pârâtei în sensul că aceasta nu a fost valabil reprezentată de administratorul social căruia îi expirase mandatul cu puțin timp înaintea încheierii contractului, astfel încât nu poate fi obligată pârâta la contravaloarea serviciului prestat în baza unui astfel de contract.
Împotriva sentinței a declarat apel reclamanta A, care a arătat că instanța de fond a pronunțat o sentință cu aplicarea greșită a legii, întrucât, deși mandatul administratorului expirase, astfel cum a susținut pârâta B, acest aspect nu a îndeplinit condițiile de publicitate prevăzute de lege, astfel încât reclamanta nu avea cunoștință de faptul că încheie contractul cu o persoană juridică nevalabil reprezentată, solicitând în consecință admiterea apelului și admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată.
Soluționând apelul, Tribunalul va dispune:

A. admiterea apelului, anularea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare, întrucât prima instanță nu a cercetat fondul;
B. admiterea apelului și schimbarea în tot a sentinței în sensul admiterii acțiunii;
C. respingerea apelului ca nefondat, reținându-se că deși s-a executat contractul, iar pretențiile sunt întemeiate, corect prima instanță a dat eficiență apărărilor pârâtei.

42 Prin cererea adresată tribunalului la data de 21.10.2019, reclamantul A a chemat în judecată pe pârâta Societatea de Asigurare B, solicitând obligarea acesteia la plata sumei de 650.000 lei, reprezentând indemnizaţie de asigurare, ca urmare a intervenirii riscului asigurat – incendierea parţială a imobilului.
În motivare, reclamantul a arătat că a cumpărat imobilul de la numitul C la data de 06.08.2019 şi că la data de 01.09.2019 s-a produs un incendiu care a determinat distrugere parţială a imobilului. Contactându-l pe fostul proprietar la aceeaşi dată, a aflat că imobilul era asigurat împotriva incendiilor, aspect ce nu i-a fost comunicat la data achiziţionării. În consecinţă, s-a adresat societăţii de asigurare, pârâtă în cauză, pentru plata despăgubirii cuvenite, aceasta necomunicând niciun răspuns.
Prin întâmpinare, pârâta a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată, motivat de faptul că nu datorează indemnizaţia de asigurare, neavând un raport contractual cu reclamantul, ci cu numitul C, aspectul vânzării imobilului nefiind cunoscut până la data formulării cererii de despăgubire de către reclamant. Sub acest aspect a apreciat că reclamantul nici nu ar avea calitate procesuală activă, chiar dacă în contractul de asigurare nu există o clauză de încetare a acestuia în cazul înstrăinării bunului. A mai arătat că cererea este neîntemeiată și raportat la faptul că nu a fost achitată prima de asigurare scadentă la data de 20.08.2019, pentru care a formulat o cerere de chemare în judecată împotriva numitului C.
Analizând cauza, tribunalul va dispune:

A. respingerea excepţiei lipsei calităţii procesuale active, admiterea acţiunii şi obligarea pârâtei B la plata indemnizaţiei de asigurare;
B. respingerea acţiunii ca nefondată;
C. admiterea excepţiei lipsei calităţii procesuale active a reclamantului A, și respingerea acţiunii ca fiind formulată de o persoană fără calitate procesuală.

43 Prin cererea adresată judecătoriei, reclamanta Societatea A a chemat în judecată pe pârâta Societatea B, solicitând instanței ca prin sentința ce se va pronunța să dispună obligarea pârâtei la plata sumei de 45.000 lei reprezentând dobândă penalizatoare stabilită conform contractului dintre părți, dobândă calculată de la data de 21.06.2018 până la data de 19.05.2019.
În motivare, reclamanta a arătat că în conformitate cu prevederile contractuale a livrat pârâtei la data de 20.06.2018 presa industrială, nefiind stabilit un termen de plată a prețului. A arătat că anterior livrării bunului a transmis pârâtei factura de plată. Pârâta a recepționat utilajul la data de 20.06.2018, dar a efectuat plata abia la data de 20.05.2019.
În consecință, a apreciat că pârâta, în raport de Legea nr.72/2013, datorează dobânda penalizatoare aferentă perioadei dintre data livrării utilajului și data plății.
Prin întâmpinare pârâta a solicitat respingerea acțiunii motivat de faptul că plata întârziată a fost cauzată de virarea cu mare întârziere a fondurilor europene din care intenționa să facă plata.
Analizând cauza, judecătoria va dispune:

A. admiterea acțiunii și obligarea pârâtei la plata dobânzii penalizatoare calculată pentru perioada 21.06.2018-19.05.2019;
B. respingerea acțiunii;
C. admiterea în parte a acțiunii și obligarea pârâtei la plata dobânzii penalizatoare calculată pentru perioada 20.07.2018-19.05.2019.

44 În cadrul procedurii insolvenței debitoarei A, deschisă în 2018, creditoarea AJFP X a depus la tribunal o declarație de creanță în sumă de 65.000 lei, formată din 55.000 lei taxe și impozite conform deciziilor de impunere pe anii 2015, 2016 și 2017 anexate și 10.000 lei constând într-o amendă aplicată societății debitoare în 2011, anexând procesul verbal de contravenție.
Administratorul judiciar desemnat în cadrul procedurii insolvenței debitoarei A a înscris în tabelul preliminar de creanțe creditoarea AJFP X cu suma de 55.000 lei, respingând înscrierea sumei de 10.000 lei ca prescrisă, notificând în acest sens creditoarea.
Împotriva tabelului preliminar de creanțe au formulat contestație creditoarea AJFP X, arătând că administratorul judiciar nu poate invoca prescripția, aceasta putând fi constatată doar de instanța de contencios administrativ – fiscal, și debitoarea A prin administrator special, care a susținut că suma de 55.000 lei înscrisă în tabel, ca și creanță a AJFP X, nu este certă deoarece deciziile de impunere nu cuprind sumele reale datorate cu titlu de impozit pe venit.
Judecătorul sindic, analizând contestațiile raportat la criticile formulate, va hotărî:

A. respingerea ambelor contestații reținând că în mod corect a procedat administratorul judiciar;
B. admiterea contestației creditoarei AJFP X, reținând că doar instanța de contencios administrativ – fiscal poate constata prescripția și respingerea contestației debitoarei A, dispunând înscrierea creditoarei în tabel cu suma de 65.000 lei;
C. admiterea contestației debitoarei A pe motiv că această creanță din taxe și impozite nu e certă, nefiind recunoscută de debitoare și respingerea contestației creditoarei, dispunând eliminarea din tabel a creanței AJFP X.

45 Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului, reclamanta Y SRL a solicitat pronunțarea unei hotărâri prin care să se dispună excluderea asociatului M.N. din societate, și stabilirea structurii participării la capitalul social al reclamantei a celorlalți asociați rămași în societate.
În motivare s-a arătat că pârâtul deține în cadrul societății reclamante o parte socială în valoare de 100 lei, reprezentând o cotă de 0, 05% din capitalul social în condițiile în care de-a lungul anilor s-au efectuat mai multe majorări de capital la care pârâtul nu a participat, dovedind neimplicare și dezinteres față de activitatea din societatea Y.
S-a susținut de către reclamantă că pârâtul a fost convocat pentru a participa la Adunările Generale în scopul luării unor hotărâri în vederea desfășurării în bune condiții a activității, însă nu a primit niciun răspuns, convocările fiind restituite.
De asemenea, s-a arătat că pârâtul M.N. a luat parte, ca asociat cu răspundere nelimitată, la activitatea altei societăți X având același obiect de activitate cu cel al societății reclamante, aspect de care ceilalți asociați au luat cunoștință în urmă cu două luni.
Pârâtul a depus întâmpinare la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii, motivat de faptul că aspectele invocate de reclamantă nu contravin prevederilor legale pentru a-și putea desfășura în continuare activitatea în cadrul societății Y și că deși ceilalți asociați știau de implicarea sa în activitatea altei societăți, nu i-au interzis în mod expres acest lucru.
Tribunalul, analizând acțiunea, va dispune:

A. admiterea acțiunii, excluderea asociatului M.N. din societatea Y SRL, și stabilirea structurii participării la capitalul social al reclamantei a celorlalți asociați rămași în societate, apreciind ca fiind întemeiat doar motivul legat de neimplicarea asociatului în activitatea societății;

B. respingerea acțiunii ca neîntemeiată, reținând că lipsa de implicare a asociatului nu poate fundamenta măsura excluderii din societate, pe de o parte, iar pe de altă parte, consimțământul tacit din partea celorlalți asociați pentru participarea pârâtului la altă societate cu același obiect de activitate, justifică comportamentul acestuia și nu poate constitui motiv pentru excluderea lui;

C. admiterea acțiunii, excluderea asociatului M.N. din societatea Y SRL, și stabilirea structurii participării la capitalul social al reclamantei a celorlalți asociați rămași în societate, apreciind ca fiind întemeiat doar motivul legat de desfășurarea unei activități similare în cadrul altei societăți concurente.

46 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 13.06.2019, pe rolul Judecătoriei sectorului 5 București, reclamantul A, cu domiciliul în sectorul 5 București, a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul B, cu domiciliul în sectorul 6 București, grănițuirea terenurilor părților.
În motivarea cererii, reclamantul a arătat că terenurile, proprietatea părților, sunt învecinate și, nefiind delimitate prin semne exterioare, se impune grănițuirea lor.
Pârâtul a formulat în termen legal întâmpinare la cererea de chemare în judecată, prin intermediul căreia a invocat excepția necompetenței teritoriale a Judecătoriei sectorului 5 București, cu motivarea că terenurile ambelor părți se află atât în circumscripția sectorului 5 București, cât și în cea a sectorului 6 București; în acest context, se impune ca cererea să fie soluționată de Judecătoria sectorului 6 București, aceasta fiind și instanța în raza teritorială a căreia se găsește domiciliul său.
Susținerile părților cu privire la situația de fapt au fost dovedite în dosar.

A. Judecătoria sectorului 5 București va respinge excepția de necompetență teritorială a acestei instanțe ca neîntemeiată, constatând că, potrivit legii, se instituie o competență teritorială alternativă, reclamantul având alegerea între mai multe instanțe deopotrivă competente;

B. Judecătoria sectorului 5 București va admite excepția de necompetență teritorială a acestei instanțe, declinând competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei sectorului 6 București, reținând ca fiind întemeiate argumentele pârâtului în motivarea excepției;

C. Judecătoria sectorului 5 București va admite excepția de necompetență teritorială a acestei instanțe, declinând competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoriei sectorului 6 București, reținând că acțiunea cu care a fost învestită are caracter personal, astfel încât, potrivit regulii generale în materie de competență teritorială, este competentă instanța de la domiciliul pârâtului.

47 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 13.03.2019, pe rolul Judecătoriei sectorului 2 București, reclamantul A a solicitat obligarea pârâtului B să evacueze imobilul situat în sectorul 2 București.
Prin sentința civilă nr. 154/15.05.2019, pronunțată de Judecătoria sectorului 2 București, a fost admisă cererea și a fost obligat pârâtul să evacueze imobilul în litigiu.
Împotriva acestei hotărâri judecătorești pârâtul a declarat apel ce a fost înregistrat, în data de 17.07.2019, pe rolul Tribunalului București.
La primul termen de judecată, apelantul-pârât a depus la dosar cerere de chemare în garanție a numitului C, prin care a solicitat obligarea acestuia la restituirea sumei de 20.000 lei, cu titlu de chirii achitate de apelantul-pârât numitului C în perioada 13.03.2019 - 15.05.2019. Cererea de chemare în garanție a fost legal timbrată.
Tribunalul București a înmânat intimatului-reclamant, prezent la termen, un exemplar al cererii de chemare în garanție și a dispus amânarea judecării cauzei în vederea comunicării cererii de chemare în garanție către numitul C, însoțită de copiile principalelor acte de procedură efectuate și ale înscrisurilor din dosar.
La al doilea termen de judecată, s-au prezentat ambele părți, precum și chematul în garanție. Aceștia și-au exprimat acordul expres în sensul judecării cererii de chemare în garanție în prezentul dosar.
În etapa admisibilității în principiu a cererii:

A. Tribunalul București va admite în principiu cererea de chemare în garanție, pronunțând o încheiere nesusceptibilă de recurs;

B. Tribunalul București va respinge, ca inadmisibilă, cererea de chemare în garanție, pronunțând o încheiere nesusceptibilă de recurs;

C. Tribunalul București va respinge, ca inadmisibilă, cererea de chemare în garanție, pronunțând o încheiere susceptibilă de recurs de competența Curții de Apel București.

48 În jurisprudența sa, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut că:

A. cererea de ordonanță președințială, deși nu are caracterul unei cereri incidentale, implică drept condiție de admisibilitate, existența unui proces în curs de judecată asupra fondului;

B. chiar dacă procesul asupra fondului a fost strămutat de la o instanță la alta, nu se poate susține cu temei că, pe cale de consecință, și cererea de ordonanță președințială, promovată ulterior pe calea unui nou proces, trebuie să fie soluționată de aceeași instanță la care procesul asupra fondului a fost strămutat;

C. strămutarea reprezintă o formă de prorogare judecătorească de competență teritorială, care nu operează numai cu privire la cauza a cărei strămutare a fost cerută, ci și cu privire la cererea având același obiect, promovată pe calea procedurii ordonanței președințiale.

49 Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 08.01.2019, pe rolul Judecătoriei sectorului 2 București, reclamanta Asociația de Proprietari Bl. A a solicitat obligarea pârâtului B la plata sumei de 2.000 lei, cu titlu de cheltuieli de întreținere aferente perioadei 01.02.2016 - 01.12.2016. În motivarea cererii, reclamanta a arătat că pârâtul, în calitate de proprietar al apartamentului din condominiu, nu și-a îndeplinit obligația legală de plată a cotei de contribuție ce îi revenea la cheltuielile asociației de proprietari.
Judecătoria sectorului 2 București a pronunțat sentința civilă nr. 245/08.03.2019, prin care a admis cererea și a obligat pârâtul la plata către reclamantă a sumei solicitate, hotărârea rămânând definitivă prin neapelare.
Prin cererea de chemare în judecată înregistrată, în data de 08.05.2019, pe rolul Tribunalului București, reclamanta Asociația de Proprietari Bl. A a solicitat obligarea pârâtului B la plata sumei de 8.000 lei, cu titlu de cheltuieli de întreținere aferente perioadei 01.02.2016 - 01.12.2018.
Pârâtul a formulat întâmpinare în termen legal, prin care a invocat exclusiv excepția autorității de lucru judecat decurgând din sentința civilă nr. 245/08.03.2019, cu privire la soluția pronunțată asupra cheltuielilor de întreținere aferente perioadei 01.02.2016 - 01.12.2016, acestea fiind aceleași ca cele solicitate și acordate în procesul anterior, aspect dovedit în cauză.
Tribunalul București a omis să se pronunțe asupra excepției autorității de lucru judecat, invocată de către pârât, și, prin sentința civilă nr. 253/17.09.2019, a admis cererea, obligând pârâtul la plata către reclamantă a sumei solicitate, hotărârea rămânând definitivă prin neapelare.
Împotriva sentinței civile nr. 253/17.09.2019, pronunțată de Tribunalul București, pârâtul a formulat cerere de revizuire, întemeiată în drept pe art. 509 alin. (1) pct. 8 C. proc. civ.

A. Tribunalul București, competent potrivit legii să soluționeze cererea de revizuire, o va respinge pentru considerentul că hotărârile nu sunt potrivnice, pronunțând o sentință susceptibilă de recurs în termen de 30 de zile de la comunicare;

B. Înalta Curte de Casație și Justiție, competentă potrivit legii să soluționeze cererea de revizuire, o va admite și va anula în parte sentința civilă nr. 253/17.09.2019 în ceea ce privește soluția de obligare a pârâtului la plata către reclamantă a sumei de 2.000 lei, cu titlu de cheltuieli de întreținere aferente perioadei 01.02.2016 - 01.12.2016; Înalta Curte de Casație se va pronunța asupra cererii de revizuire prin hotărâre susceptibilă de recurs de competența Completului de 5 judecători;

C. Tribunalul București, competent potrivit legii să soluționeze cererea de revizuire, o va respinge pentru considerentul că pentru a fi incident motivul de revizuire invocat era necesar ca excepția autorității de lucru judecat să nu se fi invocat în cel de-al doilea proces; or, excepția autorității de lucru judecat fiind invocată, se opune însăși autoritatea de lucru judecat a sentinței civile nr. 253/17.09.2019 în privința acestei excepții.

50 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că:

A. incidența efectelor deciziei Curții Constituționale nr. 369 din 30 mai 2017 [prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că sintagma "precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv" cuprinsă în art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă este neconstituțională] și în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești, la momentul publicării acesteia, este în acord cu prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, doar dacă părțile au invocat excepția de neconstituționalitate a acestei sintagme până la publicarea în Monitorul Oficial al României a deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate;

B. singura situație în care nu sunt aplicabile efectele unei decizii de admitere a Curții Constituționale, fiind vorba de un raport juridic epuizat - facta praeterita, este aceea a cauzelor care nu se află pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a Curții, cauzele fiind soluționate până la acest moment, și în care nu a fost dispusă sesizarea Curții Constituționale cu o excepție având ca obiect o dispoziție dintr-o lege sau ordonanță constatată neconstituțională;

C. aplicarea pentru viitor a deciziilor sale de admitere a unei excepții de neconstituționalitate vizează doar situațiile juridice pendinte (cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării în Monitorul Oficial al României a deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate a unor dispoziții legale, în care dispozițiile legale respective sunt aplicabile, dacă excepția s-a invocat până la publicarea deciziei de admitere).